

Itämeren menestyksen resepti

Oras Tynkkynen

Julkaisin vuosi sitten kirjan *Pieni maailmanpelastusopas*, jossa tarkastelen kymmentä maailman suurinta ongelmaa ja kymmentä ratkaisua niihin. Kirjaa varten kävin läpi kasapäin tutkimuksia ja tilastoja. Niistä piirtyy varsin selvä kuva siitä, mitkä kansakunnat ovat menestyneet parhaiten.

Kansainvälisiä vertailuja hallitsevat lähes poikkeuksetta Pohjoismaat. Sijoitumme tukevasti kärkipaikoille, kun tutkitaan esimerkiksi hyvinvointia, tasa-arvoa, demokratiaa tai vaikka kilpailukykyä.

Vähän mittarista riippuen kanssamme kisaavat lähinnä muutammat Itä-Aasian menestyjät ja Länsi-Euroopan maat, kuten Hollanti, Saksa ja Sveitsi. Ei olekaan ihme, että monissa maissa katsotaan mallia juuri Pohjoismaista.

Jokin aika sitten sain kunnian alustaa vihreästä kasvusta kiinalaiselle seurueelle, joka tuli hakemaan oppia puhtaan teknologian hyödyntämisessä. Vähän aikaisemmin annoin haastattelun toimittajalle, joka etsi eväitä hyvinvointimallistamme itsenäisyyttä havittelevaan Skotlantiin.

Suomea ja muita Pohjoismaita riivaavat ongelmat ovat toki todellisia, vakaviakin. Aika monessa olemme silti onnistuneet, koska pärjäämme kansainvälisissä vertailuissa niin loistavasti.

Ainakin tähän asti. Mutta entä tulevaisuudessa?

Uusia ideoita voi saada aivan vierestä. Yhä useampi suomalainen haluaa hakea Virosta muutakin kuin halpaa viinaa. Moni ihailee erityisesti pienen naapurimme ketteryyttä ja rohkeutta.

Tunnetuimpia esimerkkejä on tietoyhteiskuntakehitys. Osuvan sutkautuksen mukaan 20 vuotta sitten Viro oli meitä 10 vuotta jäljessä ja nyt 20 vuotta myöhemmin 10 vuotta edellä.

Suomessa tuskaillaan yhä useiden tuhrattujen vuosien ja miljardien eurojen jälkeen vaikkapa sähköisen tunnistautumisen ja potilaskertomusten parissa. Suomenlahden eteläpuolella järjestelmät toimivat ja tuottavat mittavia yhteiskunnallisia hyötyjä.

Sähköisestä äänestämisestä, ilmaisesta joukkoliikenteestä, koodaamisen opettamisesta peruskoulussa ja muista Viron yksittäisistä ratkaisuista voi toki olla perustellusti montaa mieltä. Se on kuitenkin kiistatonta, että sukukansamme ei epäröi uudistua - ja kokeilla asioita ensimmäisenä maailmassa.

Ehkä liki kaikki tarvitsemamme onkin Itämeren alueella jo käsissämme. Ehkä yhteiskuntiamme riivaavien ongelmien ratkaiseminen onkin pohjimmiltaan melko yksinkertaista.

Hyvin pitkälle päästään jo sillä, jos pystymme levittämään maidemme parhaat käytännöt kautta koko Itämeren alueen. Yhdistetään pohjoismainen sivistys, tasa-arvo ja ympäristöstä välittäminen virolaiseen ennakkoluulottomuuteen ja uudistumiskykyyn.

Toki ratkaisuja ei voi noin vain siirtää maasta toiseen. Suomalainen peruskoulu, tanskalainen työllisyys, virolainen tietoyhteiskunta ja ruotsalainen tasa-arvo ovat syntyneet kunkin maan olosuhteisiin. Niillä jokaisella on oma historiansa.

Mutta voimme varmasti oppia enemmän toisiltamme. Voimme avata silmämme ja korvamme naapurien kokemuksille. Voimme rohkeammin kokeilla uusia ratkaisuja ja jakaa oppimaamme muille. Voimme oppia myös epäonnistumisista, jotta kaikkien ei tarvitse ottaa samoja harha-askelia.

Organisaatioita on jo kylliksi. Emme tarvitse uutta Itämeri-instituuttia levittämään alueen ratkaisuja. Sen sijaan nykyiset välineet pitää valjastaa tukemaan paremmin keskinäistä oppimista.

Menestyksen resepti voi siis olla jo käsissämme. Otetaan tuhti annos perinteisiä pohjoismaisia hyvinvointiyhteiskuntia. Lisätään kourallinen virolaista uudistushalua.

Voilà!

Oras Tynkkynen
kansanedustaja, Vihreä eduskuntaryhmä

Aiemmin sarjassa julkaistut kirjoitukset löydät [täältä](#).